

[Kjærbøl.]

departementet fra. Beskæftigelsesproblemet i bygningsindustrien er så omfattende og forgrener sig i så mange områder, at det er naturligt, at arbejdsdepartementet og boligdepartementet er under fælles ledelse.

Betegnelsen det „røde“ ministerium, som et meget fremtrædende medlem af den højtærede boligministers parti i sin tid hæftede på boligministeriet, kan vel ikke gælde længere. Hvilken farve det skal have nu, ved jeg ikke, men jeg håber, at ministeren i sin virksomhed ikke alene vil lade sig lede af nationaløkonomiske principper og synspunkter, men også vil tage de sociale problemer i betragtning, som er knyttet til boligbyggeriet på en tid, hvor bolignøden virker ødelæggende på tusinder af medborgeres livsførelse.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): De bemærkninger, der er blevet henvendt til mig i dag ved denne første behandling, kan jeg formentlig dele i tre hovedgrupper. Der er først og fremmest — hvis jeg må tage det i denne rækkefølge — det ærede medlem hr. Kjærbøls svar på den tale, jeg har holdt ved finanslovdebatten. Dernæst er der nogle bemærkninger — i tilslutning iøvrigt til noget af det, det ærede medlem hr. Kjærbøl var inde på — fra det ærede medlem hr. Søren Olesen om de cirkulærer, boligministeriet har udsendt i den senere tid, og endelig er der for det tredje nogle bemærkninger i anledning af, hvad jeg dels har gjort og dels her i tinget har sagt om foreningen Socialt Boligbyggeris forhold — ja, så er der selvfølgelig for det fjerde bemærkningerne om de tre lovforslag, der behandles, og her vil jeg gerne udtrykke min tak for den tilslutning, som forslagene har fået.

Først vil jeg gøre nogle få bemærkninger til det ærede medlem hr. Kjærbøl. Da jeg havde den ære at blive det ærede medlems afløser som boligminister, viste det sig, at det ærede medlem allerede havde foretaget en hel del dispositioner for at begrænse statslånevirkomheden. Disse begrænsninger, som det ærede medlem som minister var slået ind på i den sidste del af sin embedsperiode, har jeg fortsat. Jeg går ud fra, at de kom til verden fra ham med

det samme motiv, som jeg har kunnet fortsætte dem med, nemlig ængstelsen for, at landets økonomiske situation ikke fortsat ville være i stand til at bære det samme omfang af statslånevirkomheden som tidligere.

Det ærede medlem gjorde den bemærkning, at han — og det forekommer mig, at han var lidt bitter over det — personlig havde måttet stå for skudet. Jeg havde ikke været det ærede medlems efterfølger i mange dage, før jeg havde opdaget, at det åbenbart er noget, der følger med opgaven. Det, det ærede medlem især var pikeret over, var, at man havde bebredt ham den nedgang i boligbyggeriet, som har fundet sted i 1950, idet der er tilendebragt ca. 4 000 lejligheder færre end i 1949, for, sagde han, årsagen til dette er den ophævelse af materialebevillings-systemet, som fandt sted, da man frigav reparationsbyggeriet. Det er mig meget magtpåliggende ikke at grave unødige kløfter mellem det ærede medlem og mig — eller rettere mellem vore synspunkter —, men jeg vil blot sige til ham, at når man foretager en frigivelse, er det altid et skøn, i hvilken udstrækning frigivelsen bør gives. Det er i høj grad muligt, at den frigivelse, der fandt sted på det tidspunkt, det ærede medlem omtaler, var for vidtgående. Den beslutning, som for få dage siden på mit forslag med vareforsyningsudvalgets tilslutning er taget om et forbud mod ombygnings- og forbedringsbyggeri på visse tider af året og visse steder i landet, er et udtryk for, at jeg er af den opfattelse, at frigivelsen var for vidtgående. Men den er også et udtryk for, at jeg ikke mener, det er nødvendigt at tage en stramning, restriktioner af så vidtgående karakter som dem, vi på det tidspunkt, det ærede medlem omtaler, ophævede. Vi prøver nu med en midtlinie i denne sag.

Det ærede medlem har ret i, at det opsving, som reparationsbyggeriet tog — eller det er vel rigtigere at kalde det ombygnings- og forbedringsbyggeriet, for en række almindelige reparationsarbejder er jo stadigvæk udenfor restriktionsområdet —, trak en meget væsentlig del af arbejdskraften fra de primære opgaver for et byggeri og dermed skabte en del af de vanskeligheder, som vi har oplevet i år, og som særlig har givet sig udslag i begrebet sortbørslønninger. Det ærede medlem sagde, at man ikke skulle